

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 3156

1) Til statsministeren af:

Villy Søvnald (SF):

»Idet man ifølge statsministeren svigter demokrati og ytringsfrihed, hvis man i en bisætning indleder med et »men«, vil statsministeren da redegøre for sine egne overvejelser i forbindelse med sin nytårstale og de forbehold, der kommer til udtryk i sætninger indledt med »men«?»

Skriftlig begrundelse

Statsministeren sagde bl.a. i sin nytårstale: »Vi har en god tradition i Danmark for en vidtgående ytringsfrihed. Vi skal tale frit og sige vores mening ligeud til hinanden. Men det skal foregå i gensidig respekt og forståelse. Og i en ordentlig tone« og videre »Derfor er ytringsfriheden så afgørende. Og ytringsfriheden kan ikke gradbøjes. Den er ikke til forhandling. Men vi har hver især et ansvar for at forvalte den på en sådan måde, at vi ikke opildner til had og ikke splintrer det fællesskab, som er én af Danmarks stærke sider«.

Villy Søvnald (SF):

Velkommen hjem fra ferie, hr. statsminister, til en debat om Muhammedkrisen og den situation, vi står i.

Jeg tror, det er vigtigt at understrege som udgangspunkt, at vi jo alle er enige om ytringsfriheden. Specielt for os på venstrefløjen har det også været vigtigt, at vi har kunnet bruge ytringsfriheden til at kritisere, til at mødes, til at forsamles osv. osv.

Jeg læste med meget stor interesse statsministerens interview i Berlingske Tidende den 26. februar 2006, hvor statsministeren er meget optaget af, at man svigter demokrati og ytringsfri-

hed, hvis man kommer med et men efter at have sagt, at man er tilhænger af ytringsfrihed. Direkte citeret siger statsministeren, og jeg citerer fra Berlingske Tidende den 26. februar 2006:

»Alle siger med stor højtidelighed i stemmen, at vi skal stå vagt om ytringsfriheden, og at enhver har ret til at trykke og tegne, hvad de vil. Men, siger de så ...«.

Så kritiserer statsministeren og bruger kritikken til at skille fårene fra bukkene, og derfor vil jeg bede statsministeren redegøre for de gange, hvor han selv har sagt men, f.eks. i nytårstalen. Hvilke overvejelser lå der bag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnald, at det jo ikke er det, at man bruger ordet men, der i sig selv er et problem; det er måden, man bruger ordet men på, der er det afgørende.

I Danmark er det sådan, at der er ytringsfrihed, men under ansvar over for domstolene. Brugen af orden »men« er der bestemt ikke noget problem i, for det er oven i købet sådan, at en retsstat fungerer på den måde, at der er fastsat nogle rammer for ytringsfriheden i lovgivningen, og er der nogle, der føler, at de rammer bliver krænkede, går de til domstolene og får sagen afgjort her. Det er sådan, det fungerer.

Villy Søvnald (SF):

Jeg takker for svaret, for det er jo netop en meget principiel diskussion, og derfor er det vigtigt, at vi får alle kanterne gjort helt klare.

Jeg har to citater fra statsministerens nytårstale, og det første er:

»Vi skal tale frit og sige vores mening ligeud til hinanden. Men det skal foregå i gensidig respekt og forståelse. Og i en ordentlig tone.«

Det er det ene citat. Det andet citat lyder:

»Og ytringsfriheden kan ikke gradbøjes. Den er ikke til forhandling. Men vi har hver især et ansvar for at forvalte den på en sådan måde, at vi ikke opildner til had og ikke splintrer det fællesskab, som er én af Danmarks stærke sider.«

Kl. 13.05

Jeg synes, det er kloge ord, hr. statsminister, og jeg er helt enig: Man skal forvalte friheden ansvarligt, og man skal lade være med at opildne til had. Men på den baggrund forstår jeg bare ikke statsministerens udladning, om man så må sige, i Berlingske Tidende, hvor han pludselig giver sig til at skille får og bukke fra hinanden. De har formentlig gjort sig de samme overvejelser som statsministeren, nemlig at friheden skal